

Endelig bemærkes, at patentloven indeholder nærmere regler om, at en patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, medens ansøgningen endnu er hemmelig, på begæring skal give den pågældende visse oplysninger om ansøgningen.

7. PATENTETS VARIGHED

Det meddelte patent kan opretholdes i 17 år fra den dag, da patentansøgningen blev indleveret. Denne periode har været gældende her i landet siden 1936. I udlandet varierer patenttiden mellem 15–20 år. Der kan ikke gives nogen rationel – men måske en historisk – begrundelse for fristens længde.

Opretholdelsen af patentet er betinget af, at patenthaveren betaler de fastsatte årsafgifter. Disse er stigende med tidsforløbet, således at de sidste år for tiden koster 1900 kr., de første 300 kr. Herved søger man dels at rense registret for ubenyttede eller værdiløse patenter, dels at tvinge patenthaveren til så tidligt som muligt at »frigive« opfindelsen, det er da også kun ca. 10 pct. af patenterne, der holdes i kraft i hele patenttiden.

Betales årsafgifterne ikke, bortfalder patentet. Patenthaveren kan til enhver tid give afkald på patentet.

8. BESKYTTELSESOMRÅDET

Det er opfindelsen, der beskyttes gennem patentet, og enerettens saglige omfang må følgelig bestemmes på basis af en nøje fastlæggelse af, hvad opfindelsen går ud på. Når den er foretaget, må man udmåle beskyttelsesområdet ved et juridisk-teknisk skøn over beskyttelsesbehovet.

Den nærmere bestemmelse af, hvad opfindelsen går ud på, sker på grundlag af patentdokumenterne, dvs. beskrivelsen, tegningerne og patentkravet. Af disse angivelser tillægges patentkravet særlig betydning, idet man her skal søge at give en så præcis »definition« af opfindelsen som muligt.

9. RETSBESKYTTELSEN

Det meddelte patent nyder såvel strafferetlig som civilretlig beskyttelse mod indgreb i eneretten (patentindgreb, patentkrænkelse).

Den strafferetlige beskyttelse er uden større betydning i praksis.

Den civilretlige beskyttelse består i: forbud (fogedforbud og undladdelsesdom), erstatning og tilintetgørelse, udlevering m. v.

Forbudsbeføjelsen er ikke reguleret i selve patentloven, men fremgår af dansk rets almindelige regler, navnlig reglerne i retsplejeloven.

Om erstatningsbeføjelsen bestemmer patentloven, at krænkeren altid er pligtig at udrede »rimeligt vederlag for udnyttelsen af opfindelsen«, dvs. en passende licensafgift, samt erstatning for den yderligere skade, som krænkelsen måtte have medført. Har krænkeren været i god tro, er kravet dog begrænset til hans eventuelle vinding. Erstatningsbeføjelsen kan være vanskelig at håndtere i praksis, og de udmålte beløb er normalt ret beskedne. Patenthaveren må følgelig reagere hurtigt og resolut, hvis han vil værne sin ret effektivt.

Efter reglerne om tilintetgørelse m. v. kan domstolene – i det omfang det findes rimeligt – træffe bestemmelse til forebyggelse af misbrug af krænkende produkter, redskaber m. v., f. eks. bestemmelse om ændring, tilintetgørelse eller udlevering.

De anførte sanktioner forudsætter alle, at der foreligger et gyldigt meddelt patent. Den blot patentansøgte opfindelse nyder dog en vis civilretlig beskyttelse allerede fra det tidspunkt, hvor akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for almenheden, dvs. senest 18 måneder fra ansøgningsdagen. Det er dog en forudsætning, at den omhandlede ansøgning fører til patent.

10. ARBEJDSTAGERES OPFINDELSER

Lov om arbejdstageres opfindelser omfatter kun opfindelser, der kan patenteres her i landet. Der er tale om regler af arbejdsretlig karakter. Ved »arbejdstager« forstås enhver, der er ansat i offentlig eller privat tjeneste. Almindelige lønarbejdere – også sådanne, der er ansat med kort opsigelsesfrist – anses for at være »ansat« i den virksomhed, hvor de har deres arbejde. Det modsatte gælder f. eks. konsulenter og rådgivende ingeniører, der, selv om de lønnes med fast vederlag, ikke anses at stå i tjenesteforhold til vedkommende virksomhed, men er selvstændige erhvervsdrivende. Udtrykkelig undtaget fra lovens bestemmelser er lærere og andet vi-